

Дорогий Нащадок,

коли ти будеш читати ці рядки, звичайно, якщо в Тебе буде така можливість, мене вже не буде поруч з тобою. Тому, хочу розповісти тобі, зараз, правду про те, що рухає мною. Ти зможеш сказати, що вона недосконала і будеш правий. Але будь обачним із правдами, які Тобі подобаються більше. Якщо ти будеш шукати, і якщо захочеш, зможеш і Ти довідатися правду і вона не буде дуже відрізнятися від тієї, котру знаю я.

Щораз, коли я займаюся Тобою я повинен придушувати інстинкт, який змусив би мене думати про мене самого і про те, хто мене любить. Але я знаходжу сили, щоб перебороти цей атавістичний егоїзм, який сидить у мені, ще й для того, щоб Тобі не було так важко як тим, хто були до Тебе. Заради Тебе, я повинен порушити і ймовірне майбутнє, яке Тебе очікує.

Я хочу розповісти тобі правду про те, що я почуваю, щоб Ти не думав, що усі намагалися перешкоджати з'явитися тобі на світло і мати право жити в ньому борючись за своє щастя. Дехто подумав про Тебе, і Ти зобов'язаний враховувати це.

З тих пір як я зрозумів, що ми стали настільки егоїстичними, щоб більше не думати навіть про наших дітей, після того як ми вже забули наших старих, я зробив усі що міг, щоб показати всім, що необхідно і можна змінити цей сценарій зла, болю і несправедливості.

Ти скажеш, що я зробив мало, скажеш, що я намагаюся переконати Тебе. Я теж вважаю, що зробив занадто мало, але те, що я хочу переконати тебе - не правда. Я хочу лише, щоб Ти міг жити із силою, що береться з глибокої свідомості, що хтось пам'ятає про Тебе.

От чому я зробив усе можливе. Але, потрібно було винайти інше майбутнє, яке відрізняється від історії не знаючи заздалегідь, на жаль, наслідків. От чому я повинен був опиратися доти, поки мені не вдалося б поєднати нинішню особливість із законним чеканням майбутнього.

Тому я зайнявся політикою, для Тебе, не просячи в Тебе нічого, тому що в мене було право й обов'язок не соромитись. І я боровся, погоджуючись програти всі бої, щоб Ти переміг в останньому. У своєму. Навіть, якщо в мене був один шанс із шести мільярдів.

Я не хотів усього цього, я не знав, що це стане необхідним, коли тим вечором, перед воротами цвинтаря де похований мій батько, я заприсягся промовляючи два слова: повинен змінити!

Я не хотів присвячувати себе політиці, я хотів займатися іншим і, частково, я постійно намагався продовжувати робити це. Але, через те, що я зробив цей вибір, хочу сказати тобі, принаймні, чим я вважаю політику, це "брудна" справа, яка повинна була б лежати важким вантажем на совісті тих, хто нею завжди керував.

Я вважаю політику засобом подолання наших обмежень і сприйняттям матеріальних проблем, визнаючи необхідність протистояти їм, щоб змогти їх вирішити. Я вважаю її ідеєю на якій ґрунтується здатність знаходити рішення, реальною і перевіреною правдою всього поганого і засобом для подолання наших обмежень, емоцією бути головним героєм демонстрації звільнення і волі, яка може виходити тільки з установлення здійснених цілей.

Я вважаю її інструментом культури, науки, мистецтва і праці, акцією для впливу на дійсність, щоб змінити її, поліпшити її, вільним і демократичним шляхом відповідно до волі народів, впливаючи, у той же час, на історичну пам'ять причин через які людство стільки мучилося щоб досягти те, що має сьогодні і ще повинно буде багато помучитися, щоб побудувати своє майбутнє.

Я вважаю її швидкістю думки і дії, але також і терпінням у чеканні внутрішнього відновлення тих, хто ще не зробив цього. Я вважаю її послідовністю між думкою, пропозицією і дією, вона - моральність і приклад. Я вважаю її внутрішньою силою, яка народжується свідомістю власних меж і власних можливостей. І я говорю про силу для протистояння і протидії, і про силу для захисту власних ідей і власної послідовності, перемагаючи страх.

Я вважаю її зміною, поліпшенням, тому що ми заслуговуємо бути кращими, чим ми були. Я вважаю її реалізмом, строгістю, суворістю і сміливістю поступати справедливо, незважаючи

на те, що здавалося б легше здатися. Я вважаю її відповідальністю, далекоглядністю, цивілізованістю, плановістю і стимуляцією економіки для рішення матеріальних проблем із дбайливим відношенням до природи.

Я вважаю її рішенням, теорією і практикою, проникливістю і творчістю, гласністю, невимушеністю і місією, стриманістю і сумирністю, а також викликом перешкодам, що стоять на шляху реалізації непохитного еволюційного стану.

Я вважаю її наснагою майбутнього заснованого на розумі і на розумінні, що нам не тільки призначено прожити кілька десятиліть, але і дана можливість після нас продовжувати жити вічно нашим енергіям. Я вважаю її засобом сприятливої реалізації максимальної відповідальності індивідуума. Я вважаю її людяністю і скромністю, тому що кожний з нас є усього лише маленькою частиною усього.

Я вважаю її любов'ю. Любов'ю до моєї матері, до моєї жінки і до моїх дітей, до друзів, любов'ю до людей, до всіх народів, до наших старих, до наших дітей і дітей наших дітей. Закінчуючи тобою. Любов'ю до природи, яка наділила цією унікальною можливістю свідомих істот. Любов'ю також до тих, хто відповідальний за усе вчинене, щоб перешкоджати необхідному відновленню.

І я вважаю її поезією, щоб знову почати дивитися в очі нашим дітям і, щоб більше не треба було б опускати їх від сорому. Для мене політика була одним із засобів для того, щоб змінити світ, для того щоб люди всіх народів могли одержати надію бути щасливими. Більш щасливими ніж був я серед шести мільйонів, багато хто з яких умирають з голоду, тому що інші роблять вид начебто не знають що потрібно зробити.

Тепер ти знаєш яким був, що думав, чому діяв і чому Тобі написав той, хто запропонував планомірне й одночасне відновлення соціальних, громадських, політичних, економічних, моральних і релігійних систем. Тепер ти знаєш чому було необхідним відновлення.

Ти запитаєш чому я це зробив. Тільки тому, що було правильним, повір мені. І я прошу Тебе продовжити цю важку справу, тому що кожному поколінню потрібна віра у власне відновлення.

Італія, 11 серпня 1993.

Родольфо Марузі Гуарескі.